

75394 - Оё рӯза дар моҳи Раҷаб фазилати муайяне дорад?

савол

Оё оиди фазилати рӯзai моҳи Раҷаб ҳадисҳое ворид шудааст?

Хуносай ҷавоб

Моҳи Раҷаб яке аз моҳҳои ҳаром аст, vale оиди фазилати рӯза гирифтани ин моҳ ба хусус ҳадиси саҳеҳе событ нашудааст. Az паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ҳадисе оиди мустаҳаб будани рӯза дар моҳҳои ҳаром омадааст. Az ин рӯ, agar касе ба ин хотир дар моҳи Раҷаб rӯza бигирад ва одатан дар дигар моҳҳои ҳаром rӯza мегирифт, ҳеч боке надорад. Amмо маҳсус дар моҳи Раҷаб rӯza гирифтан раво нест.

Ҷавоби муфассал

Table Of Contents

- [Моҳи Раҷаб яке аз моҳҳои ҳаром аст](#)
- [Оё оиди фазилати рӯзai моҳи Раҷаб ҳадисҳое ворид шудааст?](#)
- [Ҳукми rӯzaи rӯzi бисту ҳафтумi моҳи Раҷаб чист?](#)

Моҳи Раҷаб яке аз моҳҳои ҳаром аст

Моҳи Раҷаб яке аз моҳҳои ҳаром аст, ki Аллоҳ таъолo оиди он фармудааст:

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ۝.
الْقَيْمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ۝.

سوره التوبه: ۳۶

«Ҳамоно шумораи моҳҳо назди Аллоҳ таъолo аз он rӯze, ki осмонҳо ва заминро оварид, дар китоби Аллоҳ таъолo дувоздаҳ моҳ аст. Az ин (дувоздаҳ

моҳ) чаҳор моҳ ҳаром аст. Ин дини дурусту устувор аст. Пас, дар ин (чаҳор моҳ) бар худ зулм накунед». (Сураи Тавба: 36).

Моҳҳои ҳаром инҳоянд: Раҷаб, Зулқаъда, Зулҳичҷа ва Муҳаррам.

Бухорӣ (4662) ва Муслим (1679) аз Абубакра (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ривоят кардаанд, ки фармудааст: «**Сол дувоздаҳ моҳ аст, ки чаҳор моҳи он моҳҳои ҳаром аст, се моҳ пайдарпай, ки Зулқаъда, Зулҳичҷа ва Муҳаррам аст ва Раҷаби Музар, ки байни моҳҳои Ҷумодо ва Шаъбон аст».**

Ин моҳҳо бо ду сабаб ҳаром номида шудаанд:

1. Ба сабаби ҳаром будани ҷанг дар ин моҳ, магар ин ки душман ҷангро оғоз кунад.
2. Зоро ҳурмати поймол намудани ҳаромҳо дар ин моҳҳо нисбати дигар моҳҳо бузургтар аст.

Барои ҳамин, Аллоҳ таъоло моро аз анҷом додани гуноҳон дар ин моҳҳо манъ намуда, фармудааст:

{فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ}.

سورة التوبة: ۳۶

«Пас, дар ин (чаҳор моҳ) бар худ зулм накунед». (Сураи Тавба: 36).

Ҳарчанд анҷом додани гуноҳ дар ин моҳҳо ва ҳамчунин дар дигар моҳҳо ҳаром ва мамнӯъ аст, аммо ҳаром будани он дар ин моҳҳо шадидтар аст.

Саъдӣ раҳмати Аллоҳ бар ў бод (саҳ 373) гуфтааст:

{فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ}.

سورة التوبة: ۳۶

«Пас, дар ин (чаҳор моҳ) бар худ зулм накунед». (Сураи Тавба: 36).

Эҳтимол дорад замир ба дувоздаҳ моҳ баргардад ва Аллоҳ таъоло баён кардааст, ки ин моҳоро барои бандагон мақодир қарор додааст, то бо тоатҳои ӯ обод карда шавад ва Аллоҳ таъоло ба хотири миннаташ ва ба хотири муҳайё намудани он барои масолеҳи бандагон шукр карда шавад. Пас дар он аз зулму ситам намудани худ барҳазар бошед.

Ҳамчунин эҳтимол дорад замир ба ин чаҳор моҳ баргардад. Бо вучуди он ки (бандагон) аз зулм дар ҳама вақтҳо манъ шудаанд, аммо дар ин моҳҳо ба таври хос манъ шудаанд, зеро ҳаром будани он дар ин моҳҳо бештар буда, зулму ситам дар ин моҳҳо нисбат ба дигар моҳҳо шадидтар аст. Поёни сухан.

Дуввум:

Оё оиди фазилати рӯзai моҳи Раҷаб ҳадисҳое ворид шудааст?

Аммо оиди рӯзai моҳи Раҷаб бошад, дар фазилати рӯза гирифтани он ба хусус ва ё қисмати он ҳадиси саҳехе собит нашудааст.

Он коре, ки баъзе аз мардум анҷом медиҳанд, маҳсус дар баъзе рӯзҳои моҳи Раҷаб бо эътиқоди фазилат доштани он ба дигар моҳҳо рӯза мегиранд, ягон асоси шаръӣ надорад.

Ба ҷуз ин ки аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ҳадисе оиди мустаҳаб будани рӯза дар моҳҳои ҳаром (ки Раҷаб низ аз моҳҳои ҳаром ба ҳисоб меравад) омадааст. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: «**Бахше аз моҳҳои ҳаромро рӯза бигир ва (рӯзai баъзе аз рӯзҳои онро) тарқ кун**». Абудовуд ин ҳадисро (2428) ривоят кардааст. Албонӣ ин ҳадисро дар китоби "Заифу Абидовуд" заиф донистааст.

Ин ҳадис – агар саҳех бошад, – бар мустаҳаб будани рӯза дар моҳҳои ҳаром далолат мекунад. Аз ин рӯ, агар касе ба ин хотир дар моҳи Раҷаб рӯза бигирад ва одатан дар дигар моҳҳои ҳаром рӯза мегирифт, ҳеч боке надорад. Аммо маҳсус дар моҳи Раҷаб рӯза гирифтани раво нест.

Шайху-л-ислом Ибни Таймия (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) дар китоби "Маҷму'у-л-фатово" (25/290) гуфтааст:

"Аммо дар мавриди рӯзай моҳи Раҷаб ҳадисҳое ворид шудаанд, ки ҳама заиф, балки мавзуъ (бофта) мебошанд, ки донишмандон ба ягонтои он эътимод намекунанд. Он ҳадисҳо аз ҳадисҳои заифе нест, ки дар фазоили аъмол ривоят карда шаванд, балки аксарияти он ҳадисҳо мавзуъ ва дурӯғин мебошанд. Дар муснад ва дигар китобҳо ҳадисе аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ривоят шудааст, ки ў ба рӯзай моҳҳои ҳаром, ки Раҷаб, Зулқаъда, Зулҳичҷа ва Муҳаррам мебошад, дастур додааст. Ин ҳадис оиди рӯза дар ин чаҳор моҳ (яъне Раҷаб, Зулқаъда, Зулҳичҷа ва Муҳаррам) мебошад ва маҳсус барои рӯзай моҳи Раҷаб намебошад". Поёни сухан бо ихтисор.

Ибни Қайим (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) гуфтааст:

"Тамоми ҳадисҳое, ки оиди рӯзай Раҷаб ва намози баъзе шабҳои он омадаанд, дурӯғи бофташуда мебошанд". Поёни сухан аз китоби "Ал-Манору-л-муниф" (саҳ 96).

Ҳофиз Ибни Ҳачар дар китоби "Табийну-л-ъаҷаб" (саҳ 11) гуфтааст:

"Оиди фазилати моҳи Раҷаб ва рӯзай ҳама рӯзҳо ва ё баъзе рӯзҳои муайяни он ва ё намози шабҳои маҳсуси он ҳадиси саҳеҳе ворид нашудааст, ки шоистаи истидлол бошад". Поёни сухан.

Шайх Сайд Собиқ (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) дар китоби "Фикҳу-с-сунна" (1/383) гуфтааст:

"Рӯзай Раҷаб аз рӯзай дигар моҳҳо фазилати зиёде надорад, ҷуз ин ки Раҷаб аз моҳҳои ҳаром ба ҳисоб меравад. Дар ҳадисҳои саҳеҳ фазилати хоссе оиди рӯзай ин моҳ наомадааст. Ривоятҳое, ки дар ин боб омадаанд, шоистаи истидлол намебошанд". Поёни сухан.

Ҳукми рӯзай рӯзи бисту ҳафтуми моҳи Раҷаб чист?

Аз Шайх Ибни Усаймин (раҳмати Аллоҳ бар ӯ бод) оиди рӯзаи рӯзи бисту ҳафтуми моҳи Раҷаб ва қиёми шаби он пурсиданд.

Чунин посух дод: "Рӯзаи рӯзи бисту ҳафтуми моҳи Раҷаб ва қиёми шаби он ва тахсис намудани он бидъат аст ва ҳар бидъат гумроҳӣ мебошад". Поёни сухан.

"Мачмуъу фатово"-и Ибни Усаймин (20/440).

Аллоҳ донотар аст.